

Herinneringen aan de colleges van Walter Weyns

1984 tot 2024

In de zomer van 2024 verspreidden we oproep: we vroegen oud-studenten om herinneringen aan de colleges van Walter Weyns in te sturen. We probeerden daarbij zo ver mogelijk in de tijd terug te gaan, en kregen zelfs een herinnering uit 1984 te pakken.

De teksten hieronder zijn de herinneringen zoals we ze ontvingen, met minimale redactionele bijsturing. Het vermelde jaartal verwijst steeds naar het jaar van de herinnering. De feitelijkheid van de verhalen hebben we niet nagetrokken, maar we vertrouwen op hun waarachtigheid. Stuk voor stuk getuigen ze van zowel de pedagogische kwaliteiten van Walter Weyns als van de blijvende indruk die hij bij studenten heeft nagelaten, ver voorbij de ‘verplichte stof.’

Professor Weyns is een ongelooflijk verteller, die de gave heeft om wetenschappelijk onderzoek dicht bij de leefwereld van studenten te brengen. Dat hij dicht bij de studenten wil staan, bleek onder andere uit zijn acties om de studenten tijdens het mondeling examen op hun gemak te stellen. Zo was ik met enkele andere studenten in het examenlokaal Cultuursociologie het mondelinge examen aan het voorbereiden, waarop Professor Weyns het lokaal onaangekondigd verliet, om vervolgens terug te keren met een zakje snoep en de vraag wie van de studenten zin had in een snoepje. Het ga je goed op je emeritaat, Professor, het was bijzonder fijn om je als docent te hebben gekend.

— Sara Bastiaensens, 2010

De lessen ‘Inleiding tot de Sociologie’ die ik zó interessant vond dat ik het jaar nadien de overstap maakte naar de Bachelor Sociologie!

Prof. Weyns, u was geweldig!

— Caroline Vermeiren, 2018

Ik had ooit het privilege om privéles van Walter Weyns te krijgen, samen met assistent Robin Vandevordt, waar we de link tussen literatuur en sociologie onder de loep namen. De andere twee studenten waren namelijk ziek. Onvergetelijk. Net zoals bij de andere vakken gingen er deuren open in mijn hoofd, en dat met zo veel spitsvondigheid en gemak gebracht dat ik er nog goesting in sociologie van krijg. De prachtige oneliners – zoals ‘Potverdikke, bestaan... dat is niet niets he!’ galmden nog maanden door en werkten erg ondersteunend, en de hartverwarmende, quasi kinderlijke (op een fijne manier bedoeld) momenten van onschuld (genre: ‘sorry dat ik te laat ben, ik ben namelijk gestopt om naar een regenboog te kijken’) zullen me

ook bijblijven. Op het einde van het vak kreeg ik een boek van hem cadeau, al moet ik toegeven dat ik het nog niet gelezen heb. Ik kijk met erg veel plezier terug op de colleges van Walter Weyns, ik keek er altijd naar uit. En wat een emeritaatsviering wordt me dat, wauw.

— Hans Jonker, 2018

Het is ondertussen al eventjes geleden dat ik nog les kreeg van Prof Weyns, maar hij is nu eenmaal één van die professoren die je bij blijven. Als eerstejaarsstudent herinner ik me nog goed dat dit één van de weinige vakken was waarbij ik onafgebroken 3u geconcentreerd kon luisteren. Goede tijden!

— Orpha de Lenne, 2012

Na een loopbaan als ingenieur wilde ik wel eens met een totaal andere wetenschappelijke discipline kennis maken. Dat is dankzij hem schitterend geslaagd. Al heeft hij me tijdens een van onze gesprekken ooit gezegd dat hij aan alles kon merken dat ik nog steeds een positief wetenschappelijke instelling behouden had. Met een zekere vorm van zelfkritiek vond hij dat sociologen maar bleven praten terwijl een ingenieur al snel naar oplossingen begon te zoeken. Toch ben ik dankbaar dat ik hem heb leren kennen. Mooie herinneringen.

— Humblet Frans, 2006-2011

Avondcollege met werkstudenten. In een klein bureautje. Ieder een stukje voorlezen in het Engels uit een boek van Bauman. ‘Liquid love’ of zoiets . . . Over de fluiditeit van de maatschappij. Het efemere. Plots leer je een nieuwe woordenschat, wordt een andere bril opgezet. Zo inspirerend. Voor zo’n vak kon je niet leren. Je laten onderdompelen en de goddelijke Weyn(s) proeven.

— Greet Verbergt, 2004

Twintig jaar later is hij één van de weinige profs die nog steeds een glimlach op mijn gezicht weten te toveren als ik eraan terugdenk. Gepassioneerd en met oog voor elke student, een voorbeeld voor vele anderen. Ik hoop oprecht dat hij zijn opvolgers heeft weten te begeistere om op dezelfde manier les te geven.

— Anoniem, 2004

Ik geef nu vorming aan volwassenen en moet bekennen dat ik in mijn lesmethoden en voorbereiding nog steeds (15 jaar na mijn laatste les bij professor Weyns) terugrijp

naar de stijl van professor Weyns. De manier waarom hij kon vertellen, linken leggen, ons doen reflecteren. . . en dit alles met de nodige subtiele humor. Bedankt.

— Myrte Dierckx, 2005-2009

Walter Weyns is naar alle waarschijnlijkheid de meest invloedrijke persoon geweest binnen mijn academische loopbaan.

Als een van de weinigen was hij in staat om de sociologische en filosofische verbeelding van studenten wezenlijk te prikkelen.

Bedankt Walter!

— Daniël, 2012

Ik herinner me dat er altijd interactie was in de lessen van Walter. Zo weet ik nog dat we luid ‘Appel’ door het lokaal moesten roepen. Een andere grappige herinnering was toen hij vroeg op welke aan we leken. Zijn gekke verhalen leidden steeds tot interessant theorieën.

— Julie Stockmans, 2024

Walter Weyns begeleidde mijn masterproef. Hij stond erom bekend om niet de meest actieve begeleider te zijn. (Waar ik geen probleem mee had.)

Toen ik in zijn kantoor verscheen op een afgesproken tijdstip, was hij verbaasd. Hij was onze afspraak helemaal vergeten en had mijn thesis nog niet gelezen. Hij wilde het goed maken met een koffie in de Agora op de campus. Daar overliepen we een paar onderdelen van mijn tekst en gaf hij ideeën over interessante literatuur. Een mede-studente liep voorbij. Ik zag haar glunderen en een wenkbrauw optrekken. Nieuwsgierig was ze! Eén dag later wilde ze alles weten over mijn koffie momentje met Walter en gaf ze toe een beetje jaloeers te zijn.

— Christina Stabourlos, 2018

Walter Weyns kleurt je dag.

Ik denk dat ik bewust of onbewust het thema van mijn thesis gekozen heb zodat prof. Weyns mijn promotor zou worden, en zo inspireerde hij me om diep in de cultuursociologie en cultuurfilosofie te duiken. Met Theodor Adorno en de Frankfurter Schule. Top op heden (20 jaar later) herinner ik me nog aan de inhoud, kennis en wijsheid die Walter Weyns me door de jaren en cursussen heeft bijgebracht.

— Marilyn Ambach, 2000-2004

Simpelweg één van de beste professoren die ik tijdens mijn studies heb gehad. Voor zijn colleges sociologie, die op vrijdagmiddag tussen 15u en 18u plaatsvonden, was de aula altijd goed gevuld. De manier waarop hij vertelde, boeiend en met kennis van de materie, zorgde voor een automatische betrokkenheid bij nagenoeg alle aanwezige studenten. Ik hoor hem nu nog soms op de radio en dan ben ik blij en trots dat ik van hem les heb mogen krijgen. Een welgemeende en dikke chapeau. Zoveel studenten in beroering brengen, dat is echt een topprestatie. Geniet van je pensioen Walter!

— Marco Cicarelli, 2005

Professor Weyns zwengelde mijn (in den beginne onbestaande) enthousiasme voor sociologie dusdanig aan, dat ik zelfs een keuzevak opteerde bij hem. Verschillende boeken die hij me aanraadde staan nog steeds in mijn favorietenlijstje: van *The assault on reason* (Al Gore) tot aan *The man who mistook his wife for a hat* (Oliver Sacks - van wie ik nadien ongeveer het hele oeuvre las): de onderwerpen even divers en interessant als de prof die ze suggereerde.

Bedankt Walter (ik eigen me het recht even toe de 'professor Weyns' achterwege te laten!), om onontgonnen interesses bloot te leggen, gepassioneerd en inspirerend les te geven en grappige intermezzo's toe te voegen aan drogere colleges. Als alle professoren waren zoals u, studeerde ik graag nog 10 jaar verder.

Geniet van vrije tijd, en hopelijk blijft u inspireren!!

— Loes Janssen, 2005-2009

Zijn colleges van 'Levende ideeën' zal ik nooit vergeten. In een kleine groep (lees: Prof. Weyns en drie studenten) interessante discussies voeren en een verscheidenheid aan zaken aanhalen rond de als maar complexer wordende samenleving aan de hand van anekdotes en mooie verhalen. Deze lessen waren het meer dan waard om bij te wonen.

— Silke Peeters, 2022

Walter Weyns changed my life. 'We zijn niets anders dan de verinwendigde ander'. Met die zin en de vele andere wijsheden uit de sociologie ging voor mij de academische wereld open. Elke vrijdag tussen 15-18u gebeurde het, het moment van de week in deze *life changing* periode van de eerste bachelor, de start aan de unief, academie jaar 2012-2013, was voor mij een van de mooiste periodes van mijn leven: een wereld die open ging, een nieuwe tijd van verwondering en zelfontplooiing. De lessen van Walter Weyns, de theorieën van Marx, Durkheim en Weber, gaven mij de goesting in kennis en verdieping die mijn tijd aan de unief een vliegende start gaf. Ik zat aan zijn

lippen gekluisterd, de drie uur lang. In de pauze ging ik cake halen bij Jean-Pierre, voor mezelf in de pauze en om mee naar huis te nemen die avond.

Na een week op kot, op de peda, trok ik na de les naar huis, naar mijn ouders, waar ik hen aan het avondeten en daarna bij de cake het halve college reciteerde en al mijn nieuwe inzichten over hen heen stortte. Een tijd die ik nooit zal vergeten. Ik ben ontzettend dankbaar voor die ervaring, de *life changing* inzichten en de warme begroetingen ook jaren nadien. Dank professor, het gaat u goed!

— Boudewijn Thönissen, 2012-2013

Professor Weyns heeft een enorme impact op mij gehad gedurende mijn studie. Zijn passie en kennis hebben mijn interesse in sociologische auteurs doen opbloeien en mijn begrip van het vakgebied enorm verdiept. Hij heeft me niet alleen veel geleerd, maar ook geïnspireerd om verder te gaan in de sociologie.

Wat ik bijzonder waardeerde aan Professor Weyns, was zijn persoonlijke benadering. Hij kende zijn studenten echt en nam de tijd om je te leren kennen. Wanneer je een vraag had, sprak hij je altijd bij je voornaam aan, wat een gevoel van verbondenheid en waardering creëerde.

Zijn lessen waren altijd boeiend en leerzaam, en ik keek er altijd naar uit. Ik heb nooit een van zijn colleges gemist, zelfs niet die op vrijdagavond van 16 tot 18 uur. Zijn toewijding en enthousiasme hebben mijn academische ervaring onvergetelijk gemaakt en ik ben hem daar enorm dankbaar voor!

— Sana Sellami, 2005 t/m 2008

Voor het mondeling examen ‘Sociologische Auteurs’ was ik zo zenuwachtig dat ik bijna niets gezegd kreeg. Professor Weyns had dit door en vroeg me na het examen wat er aan de hand was. Ik legde hem uit dat ik enorm zenuwachtig was en het intimiderend vond om voor hem te zitten. Hij gaf me een datum een week voor het herexamen. Hij nodigde me uit op z’n bureau, we dronken thee en hij zei: nu gaan we praten tot je merkt dat ik een ‘gewone mens’ ben zodat je die zenuwen tijdens het examen achterwege kan laten. Ik was met glans geslaagd in tweede zit. Sindsdien nooit meer angst gehad voor een mondeling examen. Eeuwig dankbaar! Ik gebruik dit verhaal nu ook zelf als ik voor de klas sta.

— Ine Bosschaerts, 2011 of 2012

Walter Weyns changed my life – ja, ook dat van mij! Zijn stijl is intelligent, open-minded, enthousiast, empathisch, zachtvaardig, grappig, kritisch en gedurfd. Kwaliteiten die je weinig tegelijk in één en dezelfde persoon tegenkomt.

Dankjewel om zo'n inspiratie te zijn voor mij en vele anderen. (En nog eens bedankt om mijn snack, die halverwege bleef steken, uit de automaat te schudden!)

— Dorien, 2007-2011

Ik herinner het me maar al te goed: vrijdagmiddag, 13u tot 16u in de grote K-aula voor de les 'Inleiding tot de Sociologie.' Voor de rest van mijn opleiding een lesblok waarin er werd weggedommeld en gedroomd van het weekend (als je al aanwezig was!). Maar nondedju – met Walter vooraan waren alle blikken (of toch de meesten) geboeid naar voren gericht, ook de mijne. Ik werd als zoveel anderen geprikkeld, geboeid, en had 'zin' om die dikke cursus er bij te nemen, nog lang voor de examenperiode aanbrak.

Voor mijn eigen lessen put ik nog steeds uit het materiaal en de aanpak van Walter. Een enkel woord op een slide, een luide uitlating om aandacht te trekken en z'n 'sjj sjj – kindjes' zijn vaste waarden geworden in mijn toolbox.

— Anoniem, 2010

Dankzij Walter maakte ik de overstap van mijn initiële studiekeuze naar de opleiding Sociologie. Zijn boeiende lessen, geweldige verhalen en algemeen enthousiasme zorgden ervoor dat ik met plezier naar de lessen Inleiding tot de Sociologie ging. Ik blijf Walter tot op de dag van vandaag zo dankbaar om mij in de juiste richting te wijzen. Zelfs nu, meer dan tien jaar later, kan ik me nog zoveel herinneren van zijn lessen. Jaren later bleek Walter verder ook een heel fijne collega. Als je Walter tegenkwam in de Meerminne kon je gegarandeerd een gezellige babbel en waarschijnlijk ook een interessante boekaanbeveling verwachten.

— Layla Van den Berg, 2010-2011 (en later)

We hadden les van professor Weyns op vrijdag van 15u tot 18u, maar dat was absoluut geen straf. Zijn colleges waren zo interessant dat we deze niet wilden missen.

— Hanne Van Hout, 2004

Professor Weyns die tijdens het hoorcollege van sociologie tijdens corona (2020) in de pauze nootjes in de lucht gooide en deze probeerde op te vangen met zijn mond. Legendarisch!

— Anoniem, 2020

Ze waren vaak met *sidequest*. Professor Weyns begon enthousiast te vertellen over een bepaald onderwerp en dwaalde verder en verder af. Wat vaak tot verwarring leiden bij hem en bij ons.

— Tessa, 2019

Meneer Weyns zijn colleges waren altijd zeer sfeervol en gezellig. Van grappige vragen aan de studenten tot gekke anekdotes. Voor mij is Walter Weyns echt onze universitaire vader van de sociologie. Je zou hem zo in het rijtje naast Karl Marx en Plato kunnen zetten. Een van mijn leukste herinneringen is het college over de ideecirkel waarin we een uur lang een smosje als voorbeeld hebben genomen, aangezien dat het laatste was dat een van de studenten had gegeten en Weyns dit een geschikt voorbeeld vond.

— Sita Van Bilsen, 2022-2023

In mijn eerste jaar Politieke Wetenschappen kreeg ik sociologie van Walter Weyns. Hij maakte naar de les komen en studeren voor de examens van zijn vak een plezier! Er is geen prof die mij zoveel heeft bijgebracht als hij! Het verdriet was groot toen ik erachter kwam dat hij daarna geen vakken meer aan mij zou geven. . . Gelukkig kwam hij op de radio praten over bomen. En zelfs na zijn lessen zorgt hij voor verbinding tussen studenten! Ik kwam enkele jaren later in contact met een mede WW-fan en we zijn samen in Permeke een college van hem gaan volgen! Als we hem na zijn lessen tegenkwamen, zwaaide hij altijd terug – terwijl hij zijn vele fans onmogelijk allemaal kan kennen. Altijd even vriendelijk!

Bedankt Walter Weyns voor uw impact in uw vakgebied en de overdracht van uw wijsheid! U komt in de geschiedenisboeken als de Taylor Swift van de sociologie!

— Xante Mertens, 2019-2023

Hoe Walter een collegezaal niet enkel stil krijgt maar ook aan het denken zet, was als student boeiend om te ondergaan. Later leerde ik ook onderwijskundig wat bij van zijn lessen. Als beginnende assistent volgde ik een opleiding met een sterke nadruk op ‘activerend onderwijs’. Daarin leek alles vooral weg te leiden van klassieke hoorcolleges, maar voor een observatie-opdracht koos ik een college *Sociologische Auteurs* uit. Plots zat ik op een andere manier in de colleges die ik al eerder bijwoonde, maar het was een gelegenheid om vast te leggen van waar ik al zo vaak getuige van was geweest: hoe Walter Weyns studenten schijnbaar moeiteloos aan het denken zet. Via prikkelende anekdotes, via (soms retorische) vragen, via uiteenzettingen die nieuwe perspectieven aanbieden en die alle toehoorders – met excuses voor het cliché – het water waarin ze zwemmen met een nieuwe blik laat waarnemen. Zo blijken Walter Weyns’ schijnbaar passieve hoorcolleges niets minder dan bijzonder activerende

leermomenten te zijn, waar je niet enkel inhoudelijk wat van kan opsteken, maar ook pedagogische lessen uit kan trekken.

— Elias Storms, 2014

Twintig jaar geleden volgde ik het vak ‘Inleiding tot de Sociologie’ in mijn eerste jaar Politieke Wetenschappen. Ik herinner me dat prof. Weyns tijdens één van de eerste lessen een charmante, tevens grappige poging deed om de studenten kenbaar te maken dat hij allesbehalve een misogyne prof is. Zo hekelde hij de eeuwenlange ‘verheerlijking’ van het mannelijk lid. In zijn ogen was het maar een ‘wratachtige uitstulping’. Het vrouwelijk geslachtsdeel zou dan eerder een bloem zijn. Hierop vroeg hij aan de zaal met welke bloem je het zou kunnen vergelijken. Een student op de eerste rij antwoordde: een roos. De prof was niet overtuigd. Hij zou er eerder een waterlelie in hebben gezien. Ik vergeet die les nooit.

— Anoniem, 2004

Walter had de microfoon en zei voor een volle aula over een andere studente: ‘dus je wilt niet dat ik zeg tegen de rest dat je graag danst.’ Om het uit te gieren.

— Wilson, 2020

Als 18-19-jarige studente leek de universiteit een intimiderende en ontoegankelijke ruimte. Toen ik voor de eerste keer les kreeg van professor Weyns, voelde ik me door zijn warme uitstraling en enthousiasme niet alleen enorm geboeid door de les, maar ook gewoon op mijn plaats. Hij was altijd heel lief en toegankelijk voor de studenten. Hij vroeg ons hoe het examen was gegaan en stond altijd open voor een praatje. Professor Weyns is zeker *one of a kind!* Ik wens nog veel studenten de mogelijkheid om les van hem te krijgen.

— Anoniem, 2015-2016

Ik hoorde van een vriendin die in Leuven studeerde dat lessen op vrijdagmiddag meestal *geskipt* werden, vooral (maar niet alleen) door kotstudenten die al naar huis vertrokken.

Wanneer ik kort wil samenvatten hoe het was om les te krijgen van Walter Weyns, draag ik volgende feiten aan:

- eerste bachelor
- vrijdagmiddag van 15u tot 18u
- 3 uur Inleiding tot de Sociologie van professor Weyns

- de aula zit vol gniffelende studenten die serieuze brokken sociale theorie doorspekt met goede mopjes tot zich nemen
- niemand denkt er ook maar aan vroeger aan het weekend te beginnen en dit te missen.

— Marlies Verhaegen, 2007-2008

Ik zal nooit vergeten hoe professor Weyns tijdens de les van ‘interactie’ bij sociale rollen de ‘maskerfunctie’ van een sociale rol toelichtte aan de hand van een zogezegd leeuwenmasker dat we moesten inbeelden op zijn gelaat, waarop hij vervolgens glorde als een leeuw: ‘Ruuaawr!’

— George Duqué, 2023-2024

De walging die ik voelde op een vrijdag (na een stevige TD van PSW) tijdens de les van professor Weyns was ongekend. Hij sprak over een volk, de ‘Nacirema’. Zij staken dagelijks als ritueel een eenzelfde stokje met draad in hun mond, haalden het over en weer en legden het terug weg. Het idee dat iemand dat zou doen, daar kon ik echt niet bij. Wanneer professor Weyns verklaarde dat het over de ‘American’ ging die zijn tanden poetste, klaarde mijn gezicht op, was het niet langer witgrijs en kon ik terug opgelucht ademhalen. Ik leerde een belangrijke (levens)les en wist plots wat de term ‘cultuurrelativisme’ inhield. Een les die me vandaag soms twee of meerdere keren doet nadenken vooraleer ik oordeel over mensen.

Bedankt professor! Of mag ik voor een keertje gewoon Walter zeggen?

Wel beste Walter, bedankt!

— Pieter Vanhoudt, 2004

Leuk initiatief! Wat mij betreft was hij niet altijd even duidelijk, maar wel altijd sympathiek! Blij dat ik hem gehad heb!

— Rob Vorsselmans, 2019-2020

Wanneer ik het nummer ‘Naar De Wuppe’ van Het Zesde Metaal hoor, zal ik voor altijd teruggevoerd worden naar de fijne lessen van Walter Weyns.

Ik herinner me nog goed hoe hij tijdens de les ‘Klassieke Sociologische Theorie’ verbaasd was dat niemand in de collegezaal dit nummer kende. Hij trok de vergelijking tussen het nummer en de theorie van een of andere oude socioloog, en besloot het spontaan in de aula af te spelen (compleet met een bijhorend dansje). Het feit dat

hij de microfoon tegen de laptop van een student hield om het geluid te versterken, maakte het moment alleen maar legendarischer.

Een geweldige herinnering die professor Weyns typeert: altijd grappig, gevat, en niet gesteld op de hiërarchische en klassieke structuren van de universiteit. Bovendien nam hij altijd de tijd om je op straat te groeten of tijdens de pauzes te vragen hoe het met je ging.

Het ga je goed, professor Weyns.

— Robbe Van den Abeele, 2018

In de eerste bachelor Sociologie hadden we altijd in de ochtend les. Walter had de goede gewoonte om zich niet al te erg te haasten en was dus zelf nooit stipt om 9u in de aula. Een koffietje in de ochtend vond hij heel belangrijk. Zo belangrijk om 10 minuten van zijn aan te spenderen om ons uit te leggen hoe de kleine dingen in het leven (in dit geval een tasje koffie) van grote waarde kunnen zijn. Meteen werd duidelijk dat Walter de meest *down-to-earth* professor zou worden die ik ooit ging leren kennen. Met een bijna kinderlijke verwondering kon Walter naar het leven kijken in het hier en nu en die verwondering ook doorgeven aan zijn studenten. Zijn unieke didactische aanpak tijdens zijn lessen is voor mij de mooiste herinnering aan mijn studentenleven. Walter heeft als geen ander bijgedragen aan mijn persoonlijke *Bildung*.

— David Walewijns, 2016

Walter Weyns is mijn favoriete professor. Hij gaf me les over de vakken ‘Sociologie’ en ‘Klassieke Sociologische Theorie’ aan de Universiteit van Antwerpen. Hij kon enorm boeiend vertellen en was ook erg gepassioneerd over elk onderwerp. Ik luisterde graag naar hem. Hij was niet iemand die zomaar iets voorlas of met tegenzin voor de aula stond. Lesgeven was meer dan enkel zijn beroep, hij wou zo veel mogelijk studenten raken en fascineren met zijn verhalen. Er werd toch wel regelmatig eens gelachen in de aula. Ook stelde hij soms vragen en mochten studenten hun verhaal vertellen tijdens de les. Dat was allemaal enorm leuk. Hij is één van de weinige proffen die mij met zijn leerstof echt deed nadenken over de wereld en over de samenleving waarvan we momenteel deel uitmaken. Toen ik mijn sleutel kwijt was in de grote aula KOO1, heeft hij me mee helpen zoeken terwijl hij met zijn vrouw aan het bellen was. Ik vond de fietssleutel en bedankte hem voor de moeite. Elke keer als ik hem passeer, zegt hij vriendelijk ‘goedendag.’ Hij stopt met lesgeven maar hij zal me altijd bij blijven. En misschien kom ik hem wel nog eens tegen op zijn fiets in Wilrijk.

— Josefien De Decker, 2022-2023

Toen ik mijn examen Cultuur- en Mediatheorie aflegde, moesten we naar goede gewoonte weer enorm veel neerpennen. Ondanks de boeiende inhoud van het vak, was het toch een hele brok leerstof en vermoeiend om te studeren. Om dit allemaal op een gestructureerde manier in te vullen bij de vragen op het examen, was het voortdoen geblazen. Natuurlijk kreeg ik dan krampen in mijn handen, waardoor ik mijn pen even neerlegde en mijn schrijfhand over en weer begon te slaan in de lucht. Walter zag dit, en moest een beetje lachen. Hij kon het natuurlijk niet laten om hier enkele grapjes over te maken, zelfs in een volle Antwerp Expo (tijdens COVID). Uiteindelijk bood hij me al lachend zelfs een handmassage aan, zodat ik dan mijn krachten terug zou vinden om het examen tot een goed einde te kunnen brengen. Ik moest lachen, schreef mijn examen uit en haalde mijn hoogste punt voor een vak van hem.

Dit voorbeeld typeerde Walter Weyns voor mij. Naast het onwaarschijnlijke intellect, is er ook een speelvogel die de schoonheid in kleine dingen naar boven haalt en de luchtigheid van het leven koestert. Ik neem dit steeds mee in mijn eigen leven, of probeer mezelf er toch steeds aan te herinneren wanneer ik het even vergeet. Hetzelfde geldt voor het genieten van de dagdagelijkse zaken, i.p.v. de grootste dingen die op onder meer sociale media worden gepost. Het duurzame en het ‘gewone’ over het grootse kortstondige, dat telt.

Bedankt, Walter, om zo’n blijvende impact op zoveel mensen hun leven na te laten, inclusief dat van mij. Ik zal u als prof, en als mens, nooit vergeten. En moest er weer eens een boek, een interview of iets anders uitkomen, sta ik op de eerste rij!

— Bert Braet, 2020 of 2021

Waar kan ik beginnen als het gaat over professor Weyns. Ik kan wel stellen dat hij mijn leven veranderd heeft en ik denk dat van vele andere studenten ook. Walter Weyns is 100% terecht een legende binnen de sociologie. Hij is een fantastische professor, die altijd met een enorm enthousiasme colleges heeft gegeven, waar iedereen één en al luisterend oor was. Ik ging altijd met enorm veel plezier naar zijn colleges, nieuwsgierig naar wat ik die dag weer zou leren. Ik wist dan ook bijna zeker dat hij weer een glimlach op mijn gezicht zou kunnen toveren.

Walter Weyns is daarnaast ook een geweldig persoon, begaafd (want de hoeveelheid kennis dat deze man heeft is immens), maar daarnaast ook altijd enorm begaan met zijn studenten. Dit laatste heb ik zeker en vast gemerkt toen hij mijn promotor was. Ik vind het een enorme eer dat ik kan zeggen dat ik les heb gekregen van de meest unieke professor. Nu professor Weyns op emeritaat gaat, komt er toch een einde aan een zeer iconisch en mooi tijdperk. Sociologie zal nooit meer hetzelfde zijn. Professor Weyns, we gaan u missen, maar geniet van de welverdiende rust!

— Manon Van Herreweghe, 2018-2022

Tijdens een hoorcollege over het werk van Karl Marx vertelde Professor Weyns ons vol enthousiasme dat we het Communistisch Manifest moesten lezen. Hij raadde ons aan om er een rood wijntje bij te drinken. Zo zouden de beschrijving van de stormende industrialisering met haar uitvindingen en expansiedrang en het vurige betoog voor het communisme pas echt tot leven komen.

Hij had gelijk. Wat een tekst! Geen sociaalwetenschappelijke studie volgens de huidige maatstaven, maar een bijna groteske en toch vlijmscherpe macro-analyse die uitmondte in een provocatief betoog voor een andere samenleving en een oproep aan alle proletariërs om zich te verenigen. Een aangrijpende combinatie van sociologische en politieke verbeeldingskracht die een compleet nuchtere geest niet kan vatten.

Het idee om specifieke verdovende middelen aan te raden bij het lezen van een sociologische tekst is niet alleen grappig en origineel. Voor ons was het meer dan een mopje of een gimmick. Het zorgde ervoor dat we anders gingen kijken naar het verplichte leeswerk. Enerzijds relateert het de opdracht. Je hoeft het niet altijd te serieus te nemen, het mag ook leuk zijn. Anderzijds is het een uitnodiging om je met volle overgave op die teksten te storten. Je moest bijna op date gaan met die tekst. Niet louter studeren omdat je het moet kennen voor het examen, maar op een meer diepgaande manier ervaren, denken en in dialoog gaan met de nalatenschap van sociologische reuzen.

De lessen en kwinkslagen van professor Weyns werkten aanstekelijk. Het begon te knetteren in de hersenpan. Je wilde ook zo scherp en prikkelend kunnen denken en schrijven. Dat je daarvoor eerst onnoemelijk veel moet lezen, moest je er maar bij nemen. Als je ondertussen iets mag drinken was dat misschien zo erg nog niet.

Het idee van een 'coole boekenwurm' bleek plots geen contradictie meer, hij stond immers vooraan in de aula. Als ik groot ben, word ik ook een coole nerd zei ik tegen mezelf, en zo geschiedde.

Ondertussen geef ik zelf al jaren les binnen de faculteit sociale wetenschappen. Natuurlijk heb ik het briljant idee van drugs-advies bij auteurs overgenomen en uitgebreid: straffe koffie bij Bourdieu, wiet bij Weber, LSD bij Bauman etc. Dat laatste is natuurlijk een grapje, maar de anekdote en het Communistisch Manifest zijn me altijd bijgebleven, net als de lessen van professor Weyns.

Hulde aan alle goede docenten en lange leve Walter Weyns de sommelier van de sociologie!

— Pieter Cools, 2009-2010

2010, Inleiding tot de Sociologie. Geweldige lessen, heel inspirerende professor waar elke student graag voor naar de les kwam.

— Brahim, 2010

Parimedes die gezellig langs kwam op een mondeling examen.

— Jeroen Horemans, 2007

Juni 1999 – mondeling examen ‘Sociologische Paradigma’s’ in 2de kan aan de UFSIA, de voormalige stadscampus. Ik weet niet meer welke 3 open vragen van Walter ik ‘omstandig’ moest beantwoorden of beargumenteren. Wel dat de schriftelijke voorbereiding voor zijn mondeling examen een behoorlijke inspanning vergde omdat hij de antwoorden eerst liefst integraal las vooraleer er (bij)vragen werden gesteld. Gedreven als ik (toen) was, pende ik meerdere bladzijden neer. Hoe lang tijd we kregen voor de schriftelijke voorbereiding? ‘Zo lang je wil,’ stelde Walter. ‘Kom maar als je klaar bent.’ Ik nam die commentaar nogal letterlijk en kwam pas na een uur zwoegen bij hem zitten. Mijn hoofd tolde wat en omdat ik erg genuanceerd en in de diepte wilde antwoorden, liep ik wat vast in mijn antwoord. ‘Sorry, ik denk wat te hard na’ zei ik toen. ‘Niet te hard nadenken,’ stelde Walter rustig en enigszins sussend, ‘dat is niet goed voor de geest.’ Typisch Weyns-iaans beoordeelden wij zo’n uitspraak achteraf.

— Dries Claessens, 1999

Beste Walter, ik ben Joeri Minnen (afgestudeerd in 2002) en we hebben elkaar leren kennen in sociologische auteurs; verwerkt in het vak Frans en Engels. Ik dank je voor al uw optimisme tijdens de les, als ook voor het meegaan in ons jeugdig enthousiasme. Het moet het WK2002 geweest zijn in Zuid-Korea. In die tijd hadden we nog examens tot een stuk in juli... en België speelde tegen Rusland: knal tijdens de schriftelijke voorbereiding op het examen. Wel... je vond het niet erg dat we de wedstrijd wat konden volgen. België won met 3 tegen 2 met een geweldige goal van Wilmots. Een klein pleziertje dat ik mij vandaag de dag nog steeds herinner. Bedankt!

— Joeri Minnen, 2002

Wat ik zo bijzonder vond aan prof. Weyns was zijn persoonlijke betrokkenheid. Hij had altijd wel oog voor welke student er voor hem zat (of dat gevoel gaf hij je tenminste), waardoor je je nooit zomaar een nummer voelde, maar echt als student gezien werd. Walter Weyns zorgde er persoonlijk voor dat ik zijn lessen op vrijdagmiddag om 16 uur voor geen goud wilde missen. Hij bracht de stof, zoals de werken van sociologische auteurs, met zoveel passie en herkenbaarheid over. Ik ben ontzettend dankbaar dat ik een van zijn leerlingen mocht zijn. Hij heeft me zoveel geleerd en dankzij hem heb ik een diepe liefde voor sociologie ontwikkeld.

— Sana Sellami, 2005-2006

Mijn man en ik studeerden beiden aan de Universiteit Antwerpen en kregen beiden het vak Sociologische Auteurs van prof Walter Weyns. Ik als student sociaal-economische wetenschappen (2012, als tweede richting), hij als student politieke en sociale wetenschappen (1998). Bleek dat we hem jaren later nog steeds allebei herinnerden als onze favoriete prof! Hij werd dan ook een tafelnaam op onze trouw vorige zomer (2023), als gedeelde favoriete prof van de UA.

— Lore Maes

Als keuzevak had ik gekozen voor ‘Klassieke Sociologische Auteurs’ van professor Weyns. Ik studeerde destijds Politieke Wetenschappen maar het vak ‘Inleiding tot de Sociologie’ in het eerste jaar deed me verlangen naar meer.

De lessen van prof. Weyns waren voor mij als een gewaagde en avontuurlijke trektocht doorheen de blikverruimende wereld van de sociologische analyse. Zijn lessen en handboek lieten een diepe indruk na en hebben mij als mens getransformeerd.

— Pieter Van Gestel, 2015-2016

Prof. Weyns is me altijd bijgebleven als een professor die me echt ‘life changing’ inzichten heeft bijgebracht. Hij heeft me leren kijken naar de wereld door een andere bril en kritisch te zijn over wat ik normaal vond. In het algemeen is hij me bijgebleven als een heel fijne persoon. Ik ging altijd graag naar zijn lessen.

— Delphine De Pauw, 2004

Het is meer dan 30 jaar geleden. Het moet de beginperiode van mr. Weyns als docent zijn geweest. Een jonge docent was voor ons een verademing t.o.v. de oudere populatie docenten, toen ;) Het viel me meteen op dat mr. Weyns uit de goede hout was gesneden om les te geven. Statistiek gaf hij. Niet het populairste vak onder de studenten PSW, maar mr. Weyns slaagde erin om het heel aantrekkelijk en bevattelijk te brengen. Het verbaast me dan ook niet dat mr. Weyns een prachtige carrière heeft uitgebouwd!

— Erwin Van den Sande, 1990-91

Hij kon fantastisch vertellen. De passie en interesse voor zijn vak spatte er vanaf. Ik ben ervan overtuigd dat hij de enige prof was die erin slaagde om zoveel studenten naar zijn les te krijgen op een vrijdagavond tot 18 of 19 uur!

— Jana, 2018-2019

Soms zakt de grond van de sociale realiteit weg en ontstaat er een angstaanjagend gat, waarvan de vormloze bodem alle binaire categorieën overstijgt en terugbrengt tot hun oorspronkelijke stof. Dat was mijn roeping om sociologie te gaan studeren. In die zoektocht naar sociale werkelijkheid kruisten onze wegen. Walter bekrachtigde dat het heilzaam kan zijn om met enig ongemak in ‘the void’ te staren, en dat het essentieel is om bewust je ‘palen’ van waarden stevig te verankeren.

In een contingente zee van onwetendheid ligt Walters eiland van kennis, een toevluchtsoord van bezinning, waar ik thuiskwam, leerde sparren met ideeën, en kon groeien. Hij hield me met empathie ongemakkelijke spiegels voor en maakte me o.a. bewust van fatalistische denkprocessen of de angst om mensen met woorden te kwetsen. ‘Als we iets te zeggen hebben, durf het dan uit te spreken en in dialoog te gaan.’ Walter werd mijn favoriete antiheld: de onderbouwde nar die met speelse ernst jongleert en dribbelt tussen een diversiteit aan waarheden – de belichaming van Homo Ludens.

Maar goed, genoeg lyrische vleierij voordat de hoogte van het voetstuk zijn bescheidenheid verstoort. Het licht van Walter’s colleges zal nog lang en breed blijven doorschijnen.

— Dirk Lepez, 2016-2022

Voor WW zat je met plezier op vrijdagochtend in de les. Zijn *view* op de wereld leek net iets meer ‘uitgezoomd’ dan die van normale stervelingen en hij kon wat hij zag zo helder en aanstekelijk overbrengen dat je het gevoel had de wereld plots beter te begrijpen.

— Frederik Bastiaensen, 2000

PowerPoint slides met enkel een paar afbeeldingen waar Walter dan per slide zonder moeite een uur kon praten en interessante anekdotes en ideeën vertellen, over zijn ooit zelf opgerichte vrijstaat bijvoorbeeld. Een uitdaging met de examens als je van plan was ‘enkel de slides te leren,’ maar zalig om zo colleges te krijgen.

Na drie jaar bachelor sociologie over de maatschappij, samenleving en alle soorten theoretische concepten te hebben verwerkt in de eerste les van de master binnen komen en Walter die doodleuk zegt: ‘Oké, wie zegt dat er zoiets bestaat als de maatschappij, laten we nu eens zeggen dat er helemaal geen maatschappij bestaat, wat gaan we dan doen.’ Verwarring bij ons, kleine frustratie bij de mandaatassistente omdat de voorbereide cursus niet gevolgd werd (en oh ja Walter ook ter plekke hun voorbereide taak helemaal aanpaste), maar beste les ooit!

— Heleen Delanghe, 2015-2019

Ik zal nooit vergeten hoe professor Weyns in het midden van een college zonder aarzelen zijn schoen uittrok om die zonder enige moeite te linken aan een cultuurtheorie. Zo vertelde hij een andere keer dat hij op een ochtend zijn jas van de kapstok haalde thuis en opeens aan Marx moest denken. Professor Weyns kon de meest dagelijkse dingen moeiteloos linken aan de leerstof en dat zorgde vaak voor de meest hilarische taferelen.

— Anoniem, 2023

Walter Weyns vertelde ons dat spermacellen zoals gerief van de Aldi zijn: veel van slechte kwaliteit en in grote aantallen. Een vrouw, dat is kwaliteit: één eitje per keer en een zeldzaam goed. Dit zei hij tijdens de les over aantrekkingskracht tussen individuen.

— Anoniem, 2023-2024

Sociologie was niet eens mijn lievelingsmaterie, maar de lessen van Prof. Dr. Weyns waren wel degene waar ik het liefst naar toe ging, zelfs op voor de doorsnee student vreselijk vroege uren.

De dialoog met de studenten, de begeestering en het helder verhaal zijn me steeds bijgebleven.

Lesgeven behoort tot de essentie van het vak van de academicus, meen ik. De manier waarop Prof. Dr. Weyns les gaf, motiveerde altijd om terug te komen en door te gaan. Ontzettend belangrijk, zeker in eerste Kan (zoals het toen nog heette).

Van harte gefeliciteerd met het emeritaat en dank voor uw bijdrage aan mijn intellectuele ontwikkeling.

— Benjamin Sturtewagen, 1999-2000

Na de eerste les van Walter in mijn eerste jaar sociologie, zeiden mijn vriendinnen en ik ‘amai die Walter leeft echt in zijn eigen wereldje.’ Na de hele bachelor Sociologie les van hem te hebben gehad, kunnen we met plezier zeggen ‘amai hoe leuk dat we mee in Walter zijn wereldje zijn kunnen doorvaren.’

Bedankt Walter met uw uren afwijkingen van de leerstof, grapjes tijdens de les, verhalen van eigen ervaringen, zo goed mogelijk feedback geven, en vergeten de camera af te zetten na de les terwijl je trots aan uw vrouwtje op *videocall* het bord liet zien waarop je aantekeningen had gemaakt. Het ga u goed! Sociologie will miss you.

— Anoniem, 2021-2024

Als kersverse sociologiestudente maakte professor Weyns ook op mij meteen een enorme indruk. Na de eerste les werd al meteen duidelijk wat voor een intellectuele reus hij is. Maar wat professor Weyns echt zo uniek maakt, is niet enkel dat hij fantastisch is in het op een boeiende manier kennis overdragen aan zijn studenten, maar ook dat hij veel meer doet dan enkel dat. Zo is professor Weyns naast lesgever bijvoorbeeld ook een echte verhalenverteller. Van de *out-of-body* experience die hij als kind had ervaren en nadien opnieuw probeerde op te wekken, tot de opvallende verhalen over zijn studententijd en zijn fascinatie voor bomen, allemaal geniaal – het zou volgens mij dan ook de perfecte materie zijn voor zijn volgende boek, niet? Maar ook zijn gouden tips zullen me bij blijven: op welke site je (illegaal?) PDFs van boeken kan downloaden, het belang van etymologiebank.nl en om ChatGPT altijd beleefd te begroeten en bedanken voor zijn antwoord, ook al ben je er niet echt iets mee (ja, ik heb hem dit live zien doen, iconisch).

Maar mijn beste herinnering aan professor Weyns blijft toch een meer persoonlijke, in de vorm van een essaybundel van Leszek Kolakowski. Een boekje dat professor Weyns tijdens de uitverkoop van oude bibliotheekboeken op de kop had weten tikken, maar tijdens een college Levende Ideeën aan mij gaf om eens te lezen. Toen ik het hem enkele weken later wou teruggeven, zei hij dat ik het mocht bijhouden. Het was een klein gebaar, maar een dat ik enorm attent vond en zal blijven koesteren.

Kortom, ik kijk met heel veel dankbaarheid en plezier terug naar alle colleges van professor Weyns, en leef mee met de toekomstige generaties sociologiestudenten die deze grootmeester niet zullen kunnen aanschouwen tijdens hun opleiding, want professor Weyns is echt *one of a kind!*

— Eva Verschueren, 2020-2024

Je was de verteller van mijn hele universiteitscarrière. De man die kon boeien en ons uren leesplezier gaf. Het voelde als een grote eer toen je me zei dat je mijn werk met plezier had gelezen. Dank!

— Anoniem, 2000

In een goedgevulde aula rector Dhanis voelde professor Walter Weyts zich duidelijk als een vis in het water. Hij bracht een energie in de aula die ervoor zorgde dat studenten zeer graag en aandachtig zijn lessen bijwoonden. Zijn bevoegenheid werkte aanstekelijk. Hij heeft mij een fractie van een seconde doen twijfelen of ik niet voor sociologie had moeten kiezen in plaats van politieke wetenschappen!

Geniet van jouw welverdiende emeritaat!

— Noria, 2007

Weyns had het over de samenleving en hoe wij als burgers daar inzitten, hij vergeleek dit met een vis die volledig omringd is met water. Daarop volgde een grappige uitspraak, ik citeer: ‘Wij zijn als vissen in het water, maar soms moet er ook water in het visje...’ Hij hief zijn glas op en riep: ‘Schol!’ Zo waren er wel talloze, kleine (woord)grapjes die ons bij de les hielden.

— Anoniem, 2022

Het inleidend college van professor Weyns overtuigde me om mijn pad in de communicatiewetenschappen meteen om te buigen naar de sociologie – ook al was zijn vak het enige waarvoor ik in tweede zit moest terugkomen. Ik behaalde de master Sociaal Werk en beschouw professor Weyns vandaag, 15 jaar later, als leerkracht humane wetenschappen, nog steeds als één van mijn grote professionele voorbeelden. Hartelijk bedankt voor de inspiratie!

— Bert Quirijnen, 2008-2012

Professor Walter Weyns heeft mij, met zijn enthousiast en verbeeldend lesgeven, overtuigd om in de eerste bachelor de switch te maken van communicatiewetenschappen naar de opleiding sociologie. Ik wilde vaker les krijgen van deze professor en was geprikkeld om meer te weten over onze maatschappij.

— Anoniem, 2013

In mijn eerste jaar liet ik mijn rugzak onbewaakt achter. Naïef van mezelf, ik weet het. Hij werd gestolen. De les die daarop volgde was ‘Inleiding tot de Sociologie’ van Walter Weyns. Meteen kreeg ik drie uur duiding over... criminaliteit en deviantie.

Drie jaar later volgde ik het vak Cultuurkritiek. Walter Weyns tekende met plezier mijn exemplaar van *Het geval Canetti* na afloop van mijn mondeling examen. Ik ben nog altijd erg trots op deze gepersonaliseerde versie.

Bedankt voor de vele boeiende lessen en seminars. Bedankt om sociologie op zo’n begeesterende manier te brengen!

— Denis Wegge, 2005 en 2008

wallie is the bestttt!! Een heel sympathieke en grappige prof. Altijd goedlachs en zeer intelligent. <3

— Morgane Jacobs, 2022-2024

Door prof Walter Weyns ben ik mijn tweede jaar van Communicatiewetenschappen naar Sociologie overgeschakeld! De manier waarop hij gepassioneerd zijn lessen sociologie gaf heeft mij overtuigd, en heb er tot de dag van vandaag nog steeds geen spijt van!

— Charlotte, 2023

E-mail van 17 mei 2024, naar aanleiding van aankondiging in de krant:

‘Erfolg ist der Raum, den man in der Zeitung einnimmt.’

Beste professor,

Ik dacht het niet. Succes is de ruimte die je invult in de herinnering van je medemens, of nog beter ‘de warmte’.

Ik was geen opvallende student - daarvoor was ik met te veel nevenprojecten bezig. Niettemin veroverde u een speciale plaats in mijn herinnering en denken. Uw inzicht en passie was aanstekelijk, uw vormend vermogen krachtig. Ik heb niet de gewoonte kranten af te speuren op zoek naar berichten over vroegere docenten maar hier maakte ik graag een uitzondering.

Als je leven voor een groot stuk bestaat uit balansen, businessplannen en spreadsheets is een ander kader erg zinvol. Elias Canetti was soms wat té filerend – stevig sarcasme in de quote hierboven – maar de vele oneliners uit zijn boeken amuseren tot op de dag van vandaag. Al is het maar als humoristische tekening van de ander: ‘Der Mensch setzt sich selbst der Einheit seines Geldes gleich’. Raak. Wees overigens gerust, ik heb geen schrikwekkende kennis van die boeken. Die zinnen zitten ergens in het achterhoofd en het internet doet de rest. ‘Aus Angst vor Komplikationen blieb er Analphabet.’ In een wereld in verandering, klimaatverandering bijvoorbeeld, zijn er veel mensen die niet willen weten. Het gaat vaak niet over intellectuele of politieke tegenstellingen maar over kennis versus mening.

Uw invloed reduceren tot Canetti is niet correct. Het is een anekdote zoals er wellicht velen zijn. Het geeft aan dat uw lessen en de gesprekken met u van betekenis waren. Er wordt snel voorbijgegaan aan intellectuele vorming, aan helpen om de wereld beter te begrijpen om goeie beslissingen te nemen. Er zijn weinigen die dit kunnen; lesgeven staat niet altijd gelijk aan vormen. Het is nochtans een van de meest eervolle verdiensten.

U was en is reclame voor het docentenberoep. U bent een inspiratie om zelf ook stappen te zetten in die richting, met gastcolleges, presentaties en binnenkort een boek. Ik zou aan u willen vragen om dit te blijven doen, blijf schrijven, blijf vormen, ik zal graag uw publiek zijn.

— Evert Bulcke, 2001

September 1984 begon ik aan 1ste kan Pol&Soc, en het moet in eerste of tweede kandidatuur zijn geweest dat we les kregen van Walter Weyns, toen nog als assistent van vermoedelijk Wim Thijs. In de Rodestraat, 2de verdieping, zo'n achthoekig lokaal dat uitkijkt op de binnenplaats. Jong, beginnend assistent, maar gedreven docent. Ik herinner me maar één van de allicht vele thema's die aan bod kwamen: 'Wat is vrede? Is dat afwezigheid van oorlog, of is het toch wat complexer?'

Toen onze zoon Pieter decennia later sociologie volgde en op vrijdagmiddag college kreeg van Walter Weyns, deed hij een keer de uitspraak dat voor hem het weekend op donderdagavond begon. College van Walter krijgen behoorde voor hem niet meer tot de collegeweek, dat was zo goed dat het voelde als weekend!

— Jan Steyaert, 1984-1986 en 2012-2013

De coronaperiode was een zeer zware periode met weinig sociaal contact en een chaos van verschillende alternatieve lesmethodes. Maar met kop en schouders stonden de lessen van Walter Weyns, met steeds enkele van de meest interessante lessen van het semester en de meest duidelijke opnames die een student zich kon wensen. Zelfs nu denk ik nog wat nostalgisch terug op zijn lessen.

— Anoniem, 2019-2020

Als geschiedenisstudenten moesten wij voor het vak Inleiding tot de Sociale Wetenschappen een boekje van hem lezen: *Van Mensen en Dingen*. Normaal lees ik helemaal niet graag, wat heel raar is als inmiddels masterstudent Geschiedenis, dat besef ik. Maar dit boek was écht een plezier om te lezen. Walter zei dat we ons tijdens het lezen moesten laten meeslepen zoals een bootje op een rustig riviertje. En zo voelde het ook. *Van Mensen en Dingen* was het eerste boek ooit dat mij oprecht ontroerd heeft. Het was toen dat ik me zelfs afvroeg of ik niet beter Sociologie had gestudeerd, in plaats van Geschiedenis.

In de taak die volgde na het lezen van het boek, moesten we zeggen welke elementen van het boek we herkenden in onszelf. Veel medestudenten vonden deze opdracht super moeilijk, maar ik niet. Ik vond het een verademing omdat Walter in het boek erin slaagde onder woorden te brengen wat ik voel, maar zelf nooit heb kunnen verwoorden. Deze taak was de eerste, en tot nu toe enige taak aan de universiteit die ik in één keer heb afgemaakt.

Ik heb autisme, en heb het nooit echt gemakkelijk gehad met alles wat met 'sociaal zijn' te maken had, maar Walter slaagde met zijn boek erin mij uit te leggen waarom, wat nog geen enkele therapeut gelukt was. Ik voel zelfs dat die taak, en vooral dat boek dan, mij veranderd heeft als mens. Dus, en dit zeg ik niet snel, wil ik professor Weyns bedanken voor zijn iet wat 'aparte' taak. Dankuwel Walter, om mij als eerstejaarsstudent Geschiedenis te laten kennismaken met uw wijsheden en visies.

Geniet nu maar van uw emeritaat, en ik hoop dat u even inspirerend zult blijven als tijdens de colleges die u mij gaf. Bedankt Walter!

PS: Deze boodschap hoeft niet per se in de emeritaatsviering te verschijnen, maar hoop wel dat professor Weyns dit bericht zal ontvangen!

— Anoniem, 2022

Ik volgde het vak Sociologie als keuzevak in de eerste bachelor Wijsbegeerte. Ik zat steeds, zoals het rebelse filosofiestudenten betaamt, helemaal achteraan de in de Aula Rector Dhanis. De lessen vonden op vrijdag in de vooravond plaats, wat maakte dat professor Weyns ons af en toe tot de orde moest roepen met een welgemikte ‘ssshhhttt’. Maar de heldere colleges begeisterten wél. Het was exact hoe ik me universitair onderwijs had voorgesteld: één docent die met zijn ideeën en verhalen een hele aula kan boeien. Ook de cursus vond ik glashelder. Ik ben het vak Sociologie ook dankbaar voor de opdrachten, zoals het groepswerk over ‘troubles versus issues’ en de interactie-analyse. In een vak van die schaal opdrachten integreren, vergt engagement van de betrokken docenten en assistenten, maar heeft voor studenten een grote meerwaarde, zeker in het eerste jaar.

— Jasper Van de Vijver, 2004-2005